

Mythologia, Padoue, 1616 - 68 : Bacchus, les effets du vin et du Soleil

1 médaillon

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Collection Série C - 1615. Filippo Ferroverde, Nove Imagini degli dei (Padoue)

[Nove Imagini, Padoue, 1615 - 114 : Bacchus, les effets du vin et du Soleil](#) a pour reproduction ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice Équipe Mythologia

Citer cette page

Ferroverde, Filippo (graveur), *Mythologia* Padoue, 1616 - 68 : Bacchus, les effets du vin et du Soleil ; 1 médaillon, 1616

Consulté le 28/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/7787>

Présentation du document

Publication *Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud

Petrumpaulum Tozzium, ex typographeio Laurentij Pasquati, 1616

Exemplaire HathiTrust : Getty Research Institute -

<https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830>

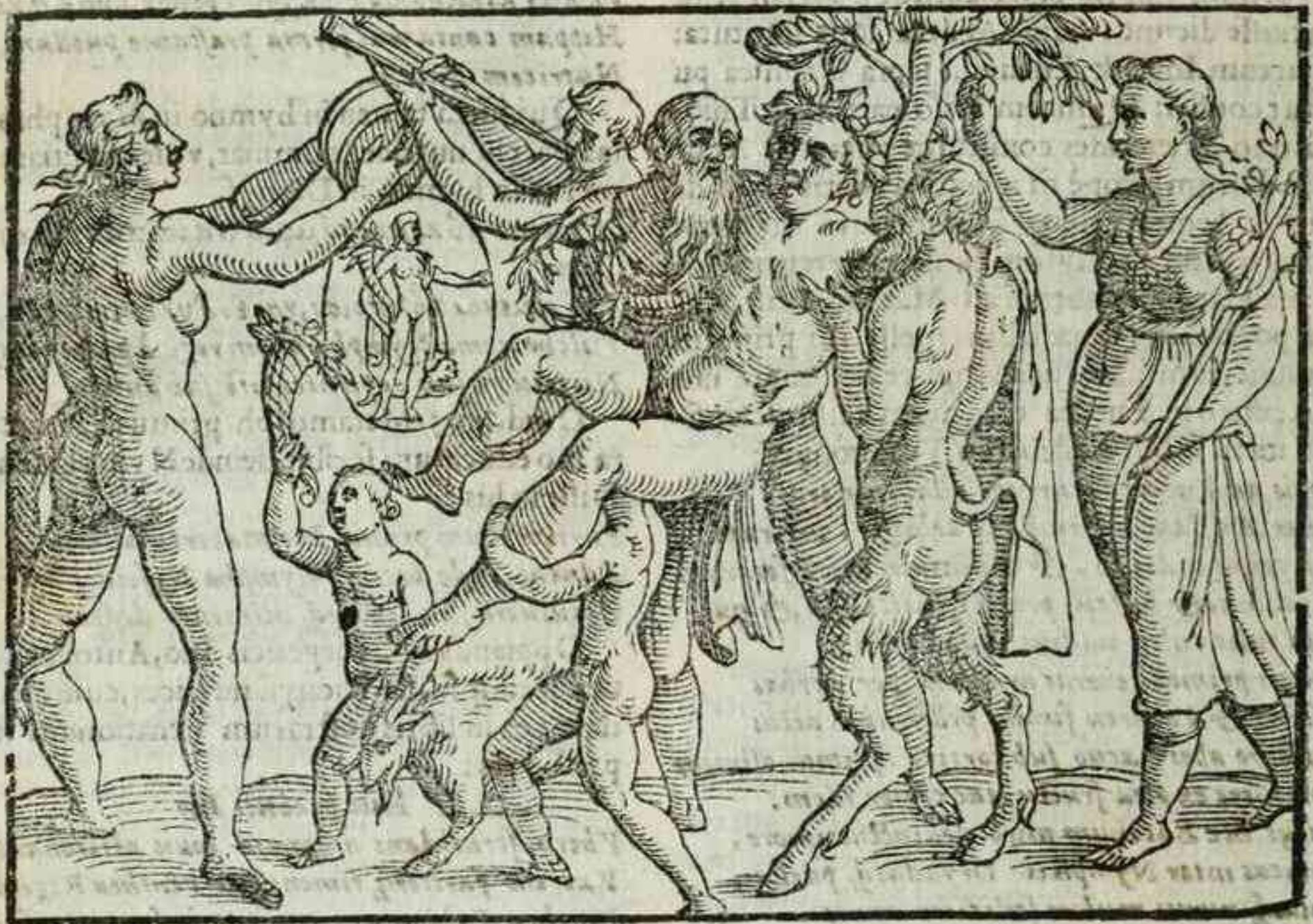
Formatin-4

Pagination

- p. 260
- p. 263

Exposition virtuelle [La "Mythologie" et ses gravures](#)

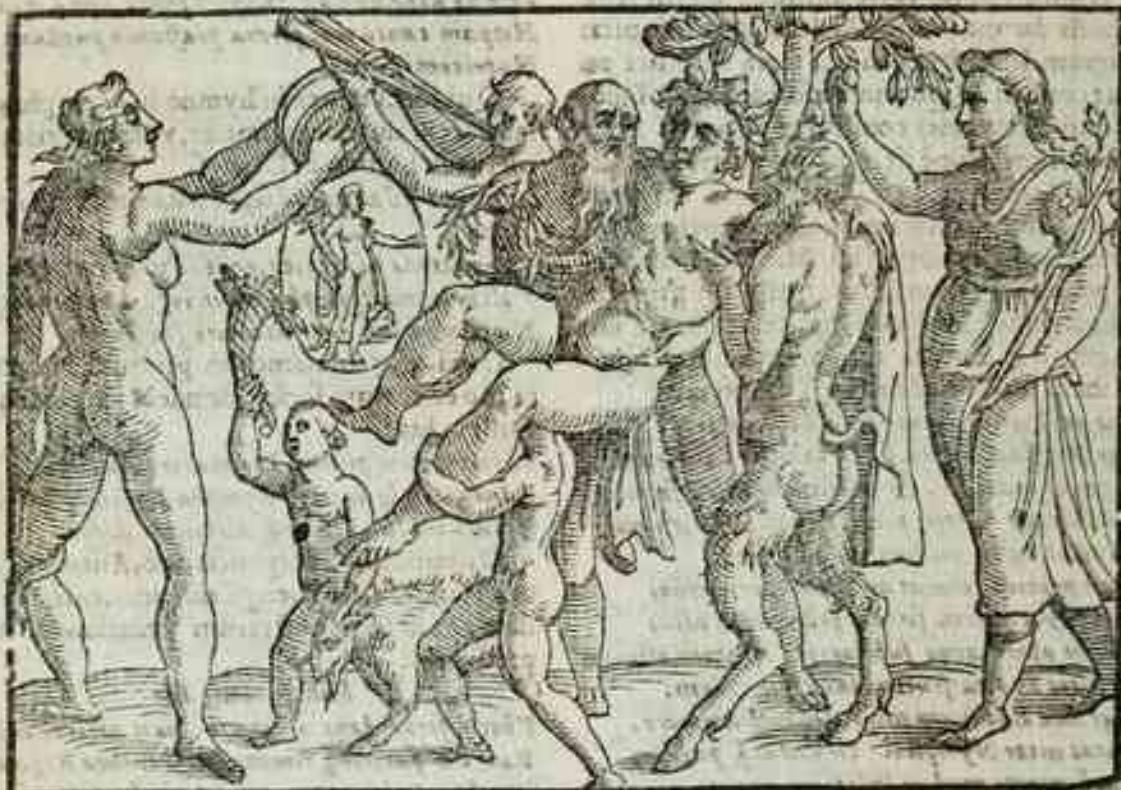
Notice créée par [Maria Laura Cucciniello](#) Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 25/11/2024

Conspicere caro.

Quidam quod barbam antiquitus nutritent, barbam putantur, cum ab aliis imberbis fingetur, alii duplē naturam eius significant sine potius ingenia duplicitabibentium, cū sibi vīnum faciat nates, alios penē furiosos. Testatur Isacius Dionylium eundem inuenit, & ic. em fuisse ab antiquis exultimatū. quem

tamen, quod esset imberbis, Euripides in Bacchis nominauit θελύμαρπον, hinc vulnū mulieris ac forma scemina, & latum, & inquinatorem thorū, ut est in his carminibus:
 τὸν θελύ μαρπόν ζένον, ὅσεισθέραι νόσον
 κακάν γυναιξὶ κυλέχη λυμαντας.
Cui forma scemina hospitem, agnoscitatem.
Qui scemina nouam tulit, inquinans thoros.

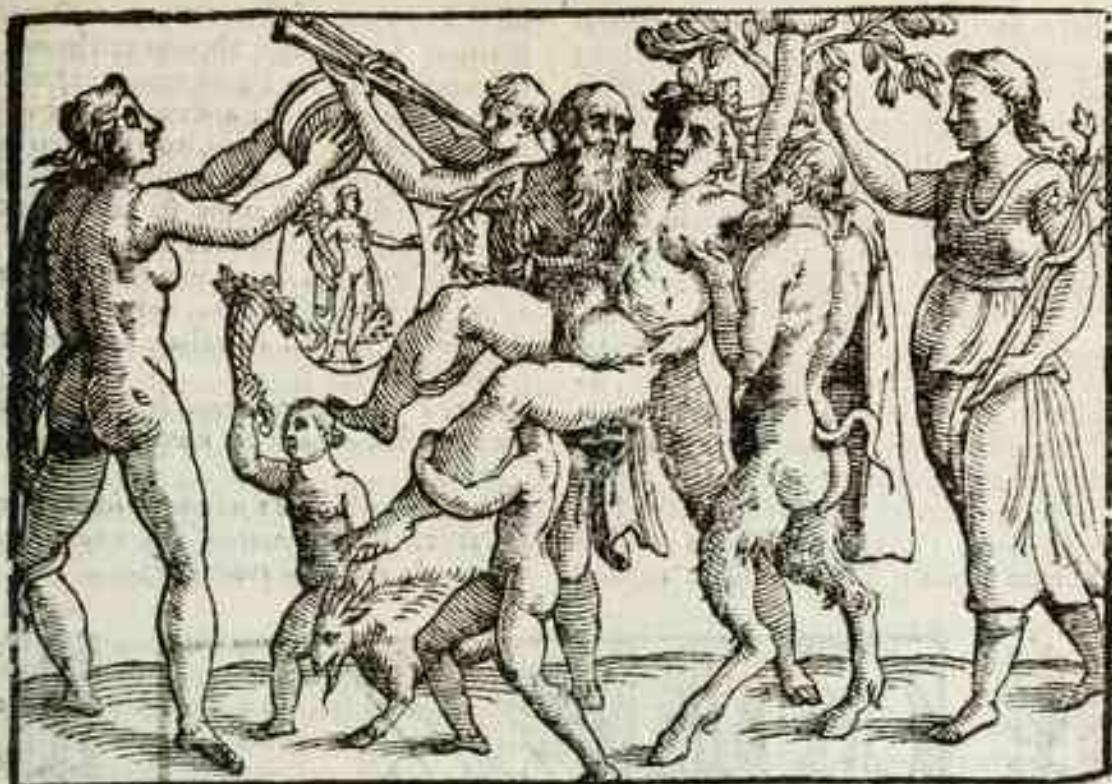
Hic Deus cū suis in celum aliquando à Ioue portatus, & antequam Ioue feminas fuerit, illum docēto Iuno dñeere voluit, ut testatus est in his Euripides in Bacchis:
 Επινίν οὐ πασον εκ πυρός κεραυνό
 ζεύς, εἰς δλυττον βαθον αριν, αγεν νέφο
 οπεν εἶδεν εκβαλεν επ' ουρανον.
 Eximit illum ex igne postquam fulminis.
 Κατόπαρον Ιουπιτερον infantern tulerit.
 Cetero volebat Iuno eum despellere.

Cū vero aliquantulum Bacchus apud Nymphas adolens sit, apud quas educatus fucrat, multas res admirabiles fecisse dicitur per Bacchus, ut est in his Euripidis carminibus:
 οὐασε δέ λαυκε πέμπατος πόδος παρίν
 μηδοῖς δ' αντέστοι διαμέσου χθύνα,
 γόρακτος επιμόνε εἴρητε εἰδίκαστον
 δυρτωγύλικεν αι μελιστρεσαζεράδι.
 Albiq̄ pormat cupido coperat,

Terram secantes unguibus summi statim
 Rinos habuere letis, atque rufus hic
 Fluxere mellis dulci alter rivuli
 η Τυρφί^η
 Admirabiles opūno erant res gestis plarum
 Baccharum, quippe cū illæ vel terram virgo
 percunctentes diste sunt vini rinos è terra exci-
 tastæ, & mel, & lac, & suces liquores huiusmodi,
 ut est in his versibus:
 Ούρον δέ τις λαβούσ έταισεν εἰς πέραν.
 έ Ζεύς δροσοδέρατος εκποθεδειον
 σλλην δέ γαρ ικετεύεις πέδον καθηντε γῆς,
 ηγέτε πρώτη εξ αριν οὐρον θέος.
 Τυρφίον, επρο περιειρε γραδαν πετραν,
 Hinc lympha vnde proinrus fons exilit.
 Dinerberant ut solus virga altera,
 Fontem meri profudit inde mox Deus.

His perfimilia sunt illa miracula quæ pñet
 fecisse dicitur Dionysus, quæ nos ita in libro Ve-
 nationum quarto exprelimus:

M

fas conscripsit Diodorus libro 5. historiarum,
Orosius primo cum Pegasus Eleuthariensis pri-
mus Libri patris religionem Atheniensibus tra-
diderit, ut Petrusander ait in lib. 2. de sacrificio-
rum ritibus ac uad varias gentes. Fama est hunc
in Nysa Atabix felici ciuitate imperasse, mul-
taque humano generi utilia inuenisse nam pra-
ter vinum & melis conficiendi ratione, sacri-
ficiorum ritus quoque inuenisse dicitur, ut legi-
psit Ouid. in 1. Fastorum.

*Ante tuas ortus ora sine honore iacebant
Liber, &c. im velutis herba redorta facit.*

Cum hic de omnibus nationibus bene mereri
studet, oibemque terrarum illa, quæ sciebat
docendo peragaret, Merentium Trisinegitum
vixit consularem, ac Herculem Aegypti presi-
dem reliquisse dicitur, Prometheoque primum
ab Hercule locum dedit. mox Bustide Phoenicie
Anteo Libyx prefectis, ipse coacto ex agricolis
mulieribusque exercitu ad Indos, & intima Asia
Ioca penetravit. Deinde Indis, qui illum asper-
tabantur, & vi inerti orientis regionibus subiu-
gatis, ad primum Oceani litus in montibus In-
die non procul à Gange flumio columnas duas
erexit, tanquam ad ultimas hominibus perulas
oras ex parte Orientis penetrasset: de quib. co-
lumnis ita scripsit Dioysius in situ orbis:
¶ Tātēs kai sūkai ÍnGazayrōs dīrōs

ἔστιν πυράτιον ταῦτα δύο οὐκεπιστοί,
ἰτάνιον ἵστιον τέτοιον εἴτε πάτε γαγγής
λευκὸν υδρῷ γυναικῶν ἐκ τηθαταμανα κυλί-

*Hec & Thebani Dionysi terra columnar
Monstrat ad Oceanum, atque extremi littora
ponti;*

*Montibus Indorum, qua vallo gurgite Ganges
In mare se voluit, Nyssam impellit & undam.*

Testatur & Sidonius Antipater in eo carmine
columnas à Baccho in Oriente, ut in Occidente
ab Hercule fuisse positas, cum inquit :
αὐτοῖς δὲ τὰς συνέρμονες, οἰκεῖα δ' ὅπλα.
Arma eadem ambo boci, sunt termini virisque co-
lumna.

Quod autem eō armis intulerit Dionysus,
vniuersamque Indiam debellauerit, & urbes
orientis subegerit, ita innuit idem Dionysius:
αὐτὸς δέ πάτοτε φύλα καθευκόν εἴλεσεν ίνδαν
η μελιδῶν ορεούς πεζίναστα.

*Ut genus Indorum nigrorum Martes feroci
Peydommit, montes Emodes scandit.*

Fabulati sunt antiqui Sol faciem Armeniae fluuium in Araxem stagnum influenter dictum fuisse Tigrem ab ea tigre, quam conseruans Dionysius Iunonis consilio furiosus traecit, cum maria ac terras circumiens remedium affectus quæreret, nā cum Iupiter exortatus tigris
PRO